

Olv.: Iz 8,23b-9,3 – 1Kor 1,10-13.17 – Mt 4,12-23

Az első tanítványok

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

A mai vasárnapon Jézus nyilvános működésének megkezdésére figyelünk. Jézus azért jött, hogy az emberi élet problémáira velünk együtt közösen keresse a megoldást, keresse a megfelelő választ. Mi keresztények vagyunk. Elgondolkodhatunk azon, vajon mit hagyunk az utókorra? Mit hagytak ránk az eleink? Mi mit hagyunk a gyerekeinkre, unokáinkra? Az ember kritizál, az ember panaszkodik. *Nagyon keveset foglalkozunk azzal, hogy nekünk miben áll a küldetésünk?*

Néró az ő kedves tanítómesterét, Senecát megölette. Amikor odament a százados hozzá a halálos ítélettel, akkor Seneca egy írotáblát kért, hogy ráírhasa az üzenetét. Ezt megtagadták tőle. Akkor az utolsó szó jogán a következőt mondta: “Az írás lehetőségét megtagadták tőlem, tanításra már nincs idő. Az együtt töltött idő talán elegendő lesz számotokra a jövőt illetően.” A velünk együtt töltött idő mire lesz elég az utánunk jövőknek azt csak az Isten tudja, meg talán egy kicsit mi is. Ma azért imádkozunk ebben a szentmisében, hogy ne üres kézzel bocsássuk el a gyerekeinket, az unokáinkat. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Szeretném provokálni a testvéreket. Jézus meghívta az apostolokat, egyszerűen elhívta őket, kihívta abból a körből, amelyben addig élték az életüket. Elbizonytalanította őket? Valamire fölhívta a figyelmüket úgy, hogy minden megváltozott bennük meg körülöttük? Ez a szó: provokál erről szól. A szó gyökere a vocatio: a hívás. Amikor valakit valamire rádöbbszünk akkor provokáljuk, vagyis bizonyos értelemben elbizonytalanítjuk. El kell gondolkodnia azon, hogy a helyén van-e? Nem máshol kellene-e lennie? Nem más-e a feladata? Vagy egyáltalán nem más szempontok szerint kellene gondolkodnia, cselekednie?

Jézus elkezdte működését a pogányok Galileájában. Provokál.

Jézus apostolokat hív el, provokál. Jézus minket is bizonyos értelemben provokál. Jézus igehirdetésében ennek lényeges helye van. Ebből a szempontból is lehetne Jézus példabeszédeit végiggondolni, elemezni. Szinte minden példabeszéd provokáció. Jézus arra akar bennünket rádöbbszteni, hogy a helyünkön vagyunk-e? Hiszen az ember számára mindennél fontosabb az, hogy boldog életet éljen.

Ma azt hallottuk, - Izaiás próféta szavára hivatkozva, - hogy Jézus Zabulon és Neftalim földjére költözött és ott kezdi el működését. Már ez is provokáció, mert ez a pogányok Galileája. Itt kezdi el Jézus működését, *Jézus aki Dávid Fia és Ábrahám Fia*. Máté – aki ezt a történetet is leírja nekünk, - a gyermekség történetét így kezdi: “Jézus Krisztus, aki Dávid Fia és Ábrahám Fia.” Az evangélista ezzel belehelyezte a történelembe az idők végéig tartó feszültséget. Hiszen Jézus Dávidnak is a Fia meg Ábrahámnak is a Fia. Jézus mint Dávid Fia zsidó, a zsidók közül való, mint Ábrahám Fia, - Ábrahám neve azt jelenti: minden nép atyja. - *minden néphez is jön Jézus.*

Jézus ott kezdi hirdetni az Igét, ahol mindenféle ember él.

Az evangélista a pogányok Galileáját említi, - Máté, aki a zsidóknak írja evangéliumát - valamit sejtet azzal, hogy Jézus Dávid Fia azon a földön kezdi el működését, ahol nemcsak zsidók élnek.

Provokálja a zsidókat. 722-ben, mások szerint 732-ben a Szírek lerohanják Galileát és elhurcolják a zsidókat. Sokakat megölnék, sokakat fogságba visznek. Ezt a vidéket akkor betelepítik pogányokkal. Erre is jó odafigyelni. A szóhasználatban a pogány az, aki nem zsidó. Ez bizonyos értelemben tovább megy a kereszténység történetében is: pogány az, aki nem keresztény.

Minden igehirdetés kezdetének szimbóluma Galilea, mert Isten ott jelenik meg és ott kezdi hirdetni az Igét, ahol mindenféle ember él. Botráncokztak is rajta éppen eléggé. Miért éppen ott kellett kezdenie az igehirdetését? Botráncokznak a keresztények is éppen eléggé, amikor az Isten Igéjével elmegyünk a cigányok közé, vagy elmegyünk a hajléktalanokhoz, vagy elmegyünk azokhoz, akik soha se jönnek el a templomba. Nagyon sokan ezt provokációnak tartják. Pedig Jézus ott kezdi el az igehirdetését, ahol az emberek élnek. Emberek abban az időben nemcsak zsidók voltak. Emberek a mai világban is nemcsak keresztények, - akik magukat esetleg csak hívőknek tartják, - hanem még sokan mások is tartoznak ehhez a nagy emberi családhoz. Már ezen is érdemes elgondolkozni.

***Jézus azt mondja: “Elközelgett hozzátok az Isten országa.
A nép amely sötétségben jár, világosságot lát.
Aki a halál árnyékában élnek, azoknak nagy fény támad.”***

Miről van szó? Jézus megjelenik az emberek világában és ez az üzenet, ez az örömhír. Megjelenik a mi világunkban az Isten, akik úgy gondoljuk, hogy meg tudjuk oldani az életünk problémáit. Mi akik nagyon jól tudjuk azt, hogy mindegyikünknek előbb-utóbb lejár az ideje, vagyis a halál árnyékában élünk. Nagyon jól tudjuk, hogy időben élünk és egyszer csak mindenkinek elfogy az ideje. Mégis mintha ezt cáfolnánk a mindennapi gondolkodásunkban, életvitelünkkel. Azt gondoljuk, hogy e világon, e világi fogalmainkkal, e-világi értékrendünkkel megoldhatjuk életünk problémáit és értelmet adhatunk életünknek.

Testvérek! Nem !

A világ pogánysága, a világ hitetlensége pontosan ebben van! Sokan tartoznak ezek közé, akiket megkereszteltek. Az emberek azt gondolják, hogy van elegendő kapacitásuk, van elegendő tudásuk, van elegendő képességük ahhoz, hogy megoldják az életük problémáit, Isten nélkül is.

Tapasztalatunk arról árulkodik, hogy nem !

Jézus Krisztus amikor elkezdte a tanítását, akkor egyszerűen megjelenik az emberek között. Nem katedrája van Jézusnak, nem a nagy tanítómester, hanem

Jézus az a Valaki, aki az emberek közé megy,
mert ki akarja menteni az embereket ebből a kelepceből,
amelyben éljük a mindennapjainkat, hiú ábrándjainkkal, nagy terveinkkel.
Mintha nem akarnánk látni, hogy ez mekkora sötétség.

Kegyelmes Isten!

Alig figyelünk nagyon lényeges szavakra. A középkori ember gyakran használta ezt a szót: **“Kegyelmes Istenem!”** Balassi Bálint egyik költeményét olvastam, amelyben ő a kegyelmes Istenhez fohászkodik. Gondoljunk bele, hogy mit jelent ez a szó: **“kegyelmes.”** A kegyelem azt jelenti: grácia. Ebben a szóban ott rejtőzködik, - ami a mi fülünknek is ismerős, - hogy gratis. A kegyelmes Isten az, aki adja a gráciát. Gratis: ingyenes ajándék a számunkra, kegyelem. A gráciát így fordítja le a magyar ember, hogy kegyelem.

***Isten aki nem vár tőlünk semmit, csak egyszerűen eljön köznénk
és megajándékoz bennünket a jelenlétével. Kegyelmes Isten!***

Elhagytuk ezt a szót. Nem használjuk. Szegényedik a gondolkodásunk, szegényedik a lelki világunk. Szegényedik az emberi életünk, mert hiszen ebben Jézus legfontosabb üzenete

rejtőzködik, aki meg akarja gyógyítani a mi emberi életünket. Hogyan? Mi miben vagyunk betegek? Abban, hogy kapcsolataink összezavarodnak. Az ember problémája az összezavarodott világ. Az összezavarodott világ az összezavarodott kapcsolatainkat jelenti.

Jézus ezért jött, hogy a kapcsolatokat helyreállítsa,
a kapcsolatot Istennel és a kapcsolatot egymással. Hogyan?
Úgy, hogy megbocsát, nagylelkű. Úgy, hogy ennek nincs feltétele.
Ez által támad fény a világunkban.

Ha a rosszat mindig rosszal viszonzunk, akkor nő a sötétség. Ha bennünk van elegendő készség arra, hogy kapcsolatainkat orvosoljuk, - ez egyetlen módon lehetséges, hogy nagylelkűek vagyunk és megbocsátunk - akkor elérkezett hozzánk az Isten országa, akkor az ember egy másik világba kerül. Gondoljanak az otthoni életükre. Gondoljanak családjaikra, családi kapcsolataikra. Férj a feleséggel való kapcsolatra, szülők a gyerekekkel való kapcsolatra, a gyerekek a szüleikkel való kapcsolatra. Minden azon múlik, mennyi nagylelkűség mozgatja gondolatainkat gesztusainkat, cselekedeteinket, magatartásunkat.

Jézus megjelenik az emberek világában és megérkezik a fény.
Ez a fény bevilágít az emberi kapcsolatainkba.
Megjelenik közöttünk az Isten, aki kiengesztelődött velünk.
Kegyelmes Isten. Ingyenes ajándékként van közöttünk. Nincs feltétele.

Amikor elkezdődik valami új!

Kedves Testvérek! Akkor kezdődik el mindennapi életünkben valami új, valami isteni, amikor kilépünk abból a világból, amelyben úgy gondoljuk, hogy mindent meg tudunk oldani a magunk erejéből, elképzeléseinkből, vagy arra hivatkozva. Akkor kezdődik el valami új, amikor nem mindig a miérteket tesszük föl, hanem amikor a miért-et hangoztatnám, akkor azt kellene helyette mondani, hogy ***mire jó?***

Próbálják ki. Számtalanszor tapasztaltam a kórházban lévő betegekkel kapcsolatosan. Szinte mindenkinek ez a kérdése: Miért? Miért én? Miért éppen én? Miért éppen velem történik az, ami történik? Abban a pillanatban, amikor eljut valaki lélekben odaig, hogy ***mire jó ez***, akkor elindulnak olyan gondolatok, olyan lelki történések, amelyek az ember életét egy új megvilágításba helyezik. Az időben élő embernek – aki a halál árnyékában él, - az élete egy új megvilágításba kerül.

Kedves Testvérek!

Engedjék, hogy Jézus provokálja önöket. Engedjék, hogy Jézus elhívja önöket, ahogy az apostolokat elhívja éppen onnan, ahol élik a mindennapjaikat. Egy új hivatást ad nekik, aztán visszaküldi őket oda, ahonnan eljöttek, mert a hivatásukat csak ott élhetik. Jézus mellett legfőljebb erre fölkészültek. Mi is, akik idejövünk vasárnapról-vasárnapra, azért jövünk ide, hogy ***ezt a provokáló hangot meghalljuk***. Elgondolkodjunk azon, hogy hogyan is gondolkodunk, helyesen vagy helytelenül.

Aztán a Jézussal való találkozás által felvértezve kimenjünk.
Hazamenjünk a családjainkba, elmenjünk a munkahelyünkre.
Éljünk az emberek között Isten országának polgáraiként egy új életet,
mint akik gyógyítják az életet, gyógyítják az emberi kapcsolatokat.
Lemondanak az e világi versengésekről,
mert az ember számára nem az a legnagyobb ajándék
és nem az a legfontosabb, amit e világi törekvéseivel elér,
hanem az, ahogy a másik emberrel összetartozik.

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Isten tudatosítani akarja bennünk, hogy számunkra az igazi ajándék ő maga, aki szeret bennünket, aki minden feltétel nélkül teremt kapcsolatot velünk, aki értünk Isten. Isten tudatosítani akarja bennünk, hogy mi egymás számára vagyunk igazából ajándék. Nem akarjuk igazából ezt életre váltani. Minden más mintha fontosabb lenne. Akkor döbbenünk erre rá, amikor már elmúlik az időnk.

Fájdalmas hírt hallottam tegnap este. Gazsi anyóstársa este lefeküdt, reggel halva találták 59 évesen. Miről szólt az élete? A férjével való kapcsolatról, a gyerekeivel való kapcsolatról és mellelleg valamilyen feladatot teljesített az életben. Azt vagy értékelték, vagy nem. Ami meghatározó, az az övével való kapcsolat. Ez az új élet. Kérjük az Isten kegyelmét, hogy belássuk ezt.

Mi Atyánk...***Szentmise befejezése***

Kedves Testvérek!

Most Isten áldásával az életünkön induljunk el. Legyen bátorságunk az életünket Isten országa felől újra gondolni, értelmezni. Nem szól másról, mint a mi emberi kapcsolatainkról. Annyit ér az életünk, amennyire fontos számunkra a másik ember élete. Lehetnek különböző körök. Ezek egyre tágabb körök lehetnek, de az embernek önmagából kell kiindulni és megméri az életünk. Minden ezen múlik. Isten áldása segítsen bennünket abban, hogy amíg élünk addig ilyen szempontból értelmezzük és értékeljük saját életünket.

+ **ÁLDÁS** +